

elimineres. Derimod samledes Bankernes Repræsentanter om en Plan, der gik ud paa en *trinvis Konvertering*, saaledes at man begyndte med de mest konverteringsmodne Obligationer, særlig Bykreditforeningernes, til et Beløb af næsten 700 Mill. Kr., samtidig med at den frivillige Konvertering af Landkreditforeningernes Obligationer (Restbeløb henved 1 100 Mill. Kr.) ventedes genoptaget paa Grundlag af Loven af 16. December 1933. Finansieringen skulde ske ved Belaaning i Nationalbanken af de 4 pCt.'s Obligationer, der ikke kunde afsættes, til Maksimal-Diskonto $2\frac{1}{2}$ pCt., hvoraf $1\frac{1}{2}$ pCt. skulde anvendes forlods til Dækning af Konsortiets eventuelle Tab.

Det var Bankernes Forudsætning, at Planen fik Tilslutning fra saa godt som alle Landets Pengeinstitutter, og den 10. Januar blev den forelagt for Sparekassernes Forretningsudvalg. *Sparekasserne* fandt imidlertid*), at deres Medvirken ved Dannelsen af det foreslaaede Garanti-Konsortium, hvad enten den skete direkte eller i Form af Undergarantier, var stridende mod Sparekasselovens § 1, Stykke 2, og Sparekasserne kunde dels under Hensyn hertil, dels under Hensyn til Sparekasse-Institutternes almindelige Stilling i Samfundet som Modtagere og Forvaltere af Landets Sparemidler ikke finde det forsvarligt, at Sparekasserne — selv efter en Ændring af Sparekasseloven — blev tvunget ind i Forretninger af denne Art. Derimod vilde Sparekasserne, selv om Konverteringsplanen først og fremmest tog Sigte paa By-Obligationer, uden at der var Sikkerhed for, at man vilde kunne naa til en Konvertering af Landkreditforeningslaan, støtte Konverteringsbestrebelseerne gennem Overtagelse af Obligationer fra Konverteringsfonden for en væsentlig Del af det Beløb, hvormed Sparekassernes Indskud maatte blive forøget i Konverteringsperioden. Saa-danne Opkøb vilde dog efter Bankernes Opfattelse ikke være nogen Støtte.

Endvidere betragtede Bankerne det som en Selvfølge, at der, hvis et Konsortium var kommet i Stand, »af dette maatte tilkændegives visse Forudsætninger til Lovgivningsmagten og Regeringen, bl. a. af valutamæssig og pengepolitisk Natur«, men som Sagen laa, efter at Sparekassernes Repræsentanter havde vedtaget ikke at kunne indtræde som Deltagere i Konverteringskonsortiet, ansaa de det for nytteløst at gaa nærmere ind paa disse Forhold.

---

*) Se Skrivelse fra Fællesrepræsentationen for De danske Sparekasser til Statsministeren, aftrykt som Bilag 6 til Folketingsudvalgets Betænkning.